

Вікіпедії про всіх згаданих вчених, а також про Козленка М. П., Моргуліса І. С., Плешканіську Г. М. та Стожок Л. С. Особливе значення має те, що увагу було приділено діяльності жінок-вчених, авторок підручників і посібників, чия науково-педагогічна праця раніше була недостатньо висвітлена в інтернет-просторі, що сприяє популяризації їхнього досвіду та розроблених ними методик серед сучасних педагогів і дослідників проблем інклюзивної освіти.

Список використаних джерел:

1. Кафедра психокорекційної педагогіки. Внесок викладачів кафедри у розбудову української дефектології: навчальний посібник / За редакцією І. П. Колесника, Г. С. Піонтківської. Київ : НПУ імені М.П.Драгоманова, 2011. 198 с.
2. Кафедра психокорекційної педагогіки. Внесок викладачів кафедри у розбудову української дефектології: навчальний посібник. Частина II / за редакцією І. П. Колесника, Г. С. Піонтківської. Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2012. 221 с.
3. Спеціальна педагогіка: понятійно-термінологічний словник / За ред. академіка В. І. Бондаря. Луганськ : Альма-матер, 2004. 456 с.
4. Українська спеціальна педагогіка в персоналіях: навч. посіб. / За загальною редакцією В. І. Бондаря, В. М. Синьова. Запоріжжя: Вид-во Хортицької національної академії, 2021. 428 с.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНКЛЮЗИВНОЇ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ

Колосова Олена, кандидатка педагогічних наук, доцентка

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського (Україна)

Південна Корея посідає провідні позиції серед країн Азійсько-Тихоокеанського регіону у сфері розвитку інклюзивної освіти, зокрема на дошкільному рівні. Державна політика країни спрямована на забезпечення

рівного доступу до якісної освіти для всіх дітей, включно з дітьми з особливими освітніми потребами (ООП), що відповідає міжнародним стандартам і рекомендаціям ЮНЕСКО та ООН.

Однією з ключових тенденцій є посилення нормативної бази інклюзивної освіти. У Південній Кореї діє Закон про спеціальну освіту для осіб з інвалідністю та осіб з особливими освітніми потребами, який гарантує право дітей з ООП на раннє втручання, дошкільну освіту та психолого-педагогічну підтримку. Держава фінансує інклюзивні програми, забезпечує безоплатний доступ до корекційних і реабілітаційних послуг.

Важливою сучасною тенденцією є розвиток системи раннього виявлення порушень розвитку. У Південній Кореї активно функціонують центри раннього втручання, які співпрацюють із дошкільними закладами, медичними установами та соціальними службами. Раннє виявлення особливих освітніх потреб дозволяє своєчасно розпочати корекційно-розвиткову роботу та забезпечити плавну інтеграцію дитини в інклюзивне освітнє середовище.

У 2007 році Південна Корея переглянула «Закон про спеціальну освіту», започаткувавши систему обов'язкової освіти для дітей з особливими потребами. Міністерство освіти та Міністерство фінансів надають допомогу в оплаті навчання для дітей з особливими потребами, які отримують дошкільну інклюзивну освіту [4]. Крім того, дитячі садки зі спеціальними групами отримують додаткове фінансування від уряду. Уряд також підтримує витрати на терапевтичні заходи, такі як фізична терапія, ерготерапія, логопедія, аудіологічна терапія, мистецтво, музика, поведінкова терапія, ігри та психомоторна терапія для дітей з особливими потребами в дошкільних навчальних закладах. У Південній Кореї звичайні дитячі садки можуть наймати вчителів спеціальної освіти тільки в тому випадку, якщо вони мають спеціальні групи [5].

Дитячі садки без спеціальних груп, якщо вони приймають дітей з особливими потребами, можуть звернутися до регіонального центру підтримки спеціальної освіти з проханням про мобільне навчання після отримання згоди

батьків. Стандарти створення спеціальних класів різняться залежно від етапу навчання. На етапі дитячого садка, якщо є від 1 до 4 дітей, які потребують спеціальної освіти, створюється одна спеціальна група; якщо їх більше 4, створюється дві або більше спеціальних груп, кожна з яких має вчителя спеціальної освіти. Наразі в Південній Кореї є 814 дитячих садків зі спеціальними групами, у середньому по 3,5 дитини в кожній спеціальній групі [2].

Щодо будівництва інфраструктури, всі дитячі садки, незалежно від того, чи мають вони спеціальні групи або дітей з особливими потребами, повинні бути побудовані як безбар'єрні об'єкти відповідно до принципів універсального дизайну. З метою відображення мети інклюзії, внутрішнє обладнання спеціальних груп у дитячих садках Південної Кореї включає не тільки звичайні навчальні посібники та матеріали, а й спеціальні навчальні посібники для задоволення конкретних потреб дітей з особливими потребами. До них належать інструменти для оцінки інтелекту, соціальних навичок та базових навчальних здібностей, обладнання для тренування сенсорної інтеграції, мультимедійні навчальні матеріали, інвалідні візки, тростини, регульовані навчальні парти, тренажери для навчання ходьбі тощо [3].

З 2009 року Міністерство освіти Південної Кореї зобов'язало університети пропонувати курси, пов'язані зі спеціальною освітою, у своїх програмах підготовки вихователів. У 2016 році Міністерство освіти чітко вимагало, щоб здобувачі, які вступили до університетів після 2013 року, обов'язково проходили курси підготовки педагогів у трьох областях: педагогічна теорія, компетентності педагога та педагогічна практика. У сфері компетентності педагогів включені курси з інклюзивної освіти [1].

У Південній Кореї дитячі садки, що впроваджують інклюзивну освіту, повинні розробляти індивідуальні освітні плани для дітей з особливими потребами на початку кожного семестру. Для дитячих садків, що не мають спеціальних груп, вчителі спеціальної освіти з регіонального центру підтримки спеціальної освіти проводять освітні оцінки дітей з особливими потребами за

згодою батьків. У дитячих садках зі спеціальними групами вчителі спеціальної освіти оцінюють розвиток дітей з особливими потребами у фізичній, когнітивній, комунікативній, соціально-емоційній та адаптивній сферах за допомогою спостережень, співбесід та інструментів освітньої оцінки. До інструментів оцінки, які зазвичай використовують вчителі спеціальної освіти, належать корейська версія «Портажного посібника з ранньої освіти» (Portage Guide to Early Education), «Каролінська навчальна програма для немовлят та малюків з особливими потребами» (0–3 роки та 3–6 років) (Carolina Curriculum for Infants and Toddlers with Special Needs (0-3 years and 3-6 years)) та корейська версія Системи оцінки, оцінювання та програмування (AEPS) [6].

Коли особливі діти приймаються до звичайних груп або спеціальних груп у звичайних дитячих садках, вони повинні надати результати психологічних обстежень або лікарняні діагностичні довідки за останній рік. Крім того, вони повинні пройти додаткові обстеження в центрах підтримки батьківства або установах психологічної оцінки. Для дітей, які до зарахування не були визначені як такі, що потребують спеціальної освіти, але демонструють істотні відмінності від своїх однолітків або потребують спеціальної підтримки пізніше, для первинної оцінки використовуються інструменти скринінгу.

Дошкільна інклюзивна освітня програма в Південній Кореї наголошує на комплексності, різноманітності та індивідуалізації, маючи на меті сприяти всебічному розвитку та навчанню дітей дошкільного віку. Програма зосереджується на інтеграції різних освітніх методів та предметів, спираючись на основи звичайних освітніх курсів і одночасно пропонуючи спеціальні освітні курси. Вона наголошує на всебічному розвитку когнітивних, емоційних, соціальних та фізичних здібностей дітей з особливими потребами. Це проявляється у трьох основних аспектах: комплексне розроблення навчальної програми, міждисциплінарне навчання та використання різних методів оцінювання. По-перше, освітні установи розробляють комплексні навчальні програми, що охоплюють різні предмети та галузі, такі як мова, математика,

природознавство, здоров'я, мистецтво, фізична культура та соціальні навички, з метою сприяння загальному розвитку дітей з особливими потребами.

По-друге, вчителі інтегрують міждисциплінарні знання, щоб допомогти дітям сформувати більш комплексне розуміння за допомогою навчальних заходів, що включають зміст з різних предметів. Нарешті, на додаток до стандартизованих тестів для оцінки когнітивних здібностей, навчальних навичок та загального розвитку дітей використовуються різноманітні методи оцінювання, включаючи спостереження, аналіз конкретних випадків, завдання та оцінювання проєктів. Ці підходи в сукупності відображають практичну увагу Південної Кореї до впровадження комплексного навчання в інклюзивній освіті з метою розвитку різних здібностей та якостей, необхідних для всебічного розвитку дітей з особливими потребами.

Південнокорейська інклюзивна дошкільна освіта робить сильний акцент на ігровому навчанні, експериментуванні, щоб зацікавити дітей більш захоплюючим і приємним способом. За допомогою ігор, практичних занять та дослідів вона прагне розвивати в дітях дух дослідження та навички вирішення проблем. Ці ігри включають такі аспекти, як вирішення проблем, когнітивне навчання, соціальні навички та управління емоціями, сприяючи навчанню дітей з особливими потребами за допомогою інтерактивності та розваг. Одночасно акцент робиться на дитячому експериментуванні під час екскурсій, практичних занять та імітаційні сценаріїв. Такий підхід дозволяє дітям вчитися, досліджувати та застосовувати знання в реальних умовах, сприяючи соціальному розвитку та вдосконалюючи основні життєві навички.

Як у державних дитячих садках, так і в приватних закладах дошкільної освіти створюються міждисциплінарні професійні команди. Ці команди складаються з психологів-педагогів, вчителів спеціальної освіти, логопедів, ерготерапевтів, соціальних працівників та інших фахівців. Професійна команда спільно розробляє індивідуальні освітні плани на основі конкретних потреб та результатів оцінювання кожної дитини. Цей план включає розуміння стилю навчання дитини, її сильних сторін та потреб, розробку відповідних стратегій

навчання та впровадження заходів підтримки. Члени команди регулярно спілкуються, обмінюються інформацією та співпрацюють, щоб вирішувати проблеми, з якими стикаються діти в процесі навчання та розвитку. Проводиться постійна оцінка для коригування та оптимізації освітніх планів на основі результатів оцінки. Крім того, міждисциплінарні професійні команди регулярно підтримують зв'язок з батьками та громадою, надаючи відповідну підтримку та навчання для розширення навчання та підтримки за межами шкільного середовища.

Південнокорейська система інклюзивної дошкільної освіти робить акцент на підвищенні якості послуг з плавного переходу дітей з особливими потребами до початкової школи як у плані навчання, так і повсякденного життя. Дитячі садки, що впроваджують інклюзивну освіту, виступають центральними хабами, активно взаємодіючи та співпрацюючи з батьками дітей з особливими потребами, початковими школами та відповідними установами [7].

Таким чином, сучасні тенденції розвитку інклюзивної дошкільної освіти в Південній Кореї характеризуються системним підходом, орієнтацією на раннє втручання, індивідуалізацію навчання, професійну підготовку педагогів і активне залучення сім'ї. Досвід Південної Кореї є цінним для вивчення та може бути адаптований у процес розвитку інклюзивної дошкільної освіти в інших країнах, зокрема в Україні.

Список використаних джерел:

1. Lee Soonso, Kim Binjien, Park Youjin. Comparative Analysis of Early Childhood Education Teacher Training Courses in Korea and the United States, Collection of Early Childhood Education Papers, 2017, 21(3): 83-113
2. Ministry of Education, South Korea. Annual Report on Special Education, 2019.09. 44th edition
3. Ministry of Education, South Korea. Gyeonggi-do Office of Education Standards for Special Education School Equipment and Materials, 2016
4. Ministry of Science and Technology, Korea. Explanation of Korean Special Education Laws. <http://www.mest.go.kr/>, 2012.07.07.

5. Republic of Korea. Law on Education for Disabled Persons.
[http://www.law.go.kr/lsInfoP.do?lsiSeq=202273 & efYd=20180522#0000](http://www.law.go.kr/lsInfoP.do?lsiSeq=202273&efYd=20180522#0000).

6. Wu Yan. Overview of South Korea's Support System for Preschool Inclusive Education, Journal of Nanjing Xiaozhuang University, March 2023, Volume 2

7. Zhao Xiaohong. Issues and Countermeasures of Local Legislation on Preschool Education for Disabled Children: An Analysis Based on the Analysis of Preschool Education Regulations in Some Provinces. China Special Education, 2021 (01): 26-30.

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОБОТІ З ДІТЬМИ В ІНКЛЮЗИВНОМУ ПРОСТОРИ

Кушнір Антоніна, кандидатка педагогічних наук, старша викладачка

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського (Україна)

Горяча Богдана, здобувачка ступеня вищої освіти «магістр»

Вінницький державний педагогічний університет

імені Михайла Коцюбинського (Україна)

Соціально-економічні зміни в країні вимагають від сучасного педагога використання інноваційних технологій, що допомагає розширити можливості ефективної роботи як в офлайн-навчанні в закладі освіти, так і на дистанційній ланці.

Сучасний етап розвитку освіти передбачає створення безлічі простих і складних інноваційних програм для різних галузей пізнання. Створення та розвиток інформаційного суспільства передбачає широке застосування інформаційно-комунікаційних технологій в освіті, що визначається низкою чинників. По-перше, упровадження ІКТ в освіту істотно прискорює передачу знань і накопиченого технологічного та соціального досвіду людства не тільки від покоління до покоління, а й від однієї людини іншій. По-друге, сучасні ІКТ, підвищуючи якість навчання, дають змогу людині успішніше і швидше